



Kalymnos 2018

27. 6. - 15. 7. 2018

Jiří Šťastný

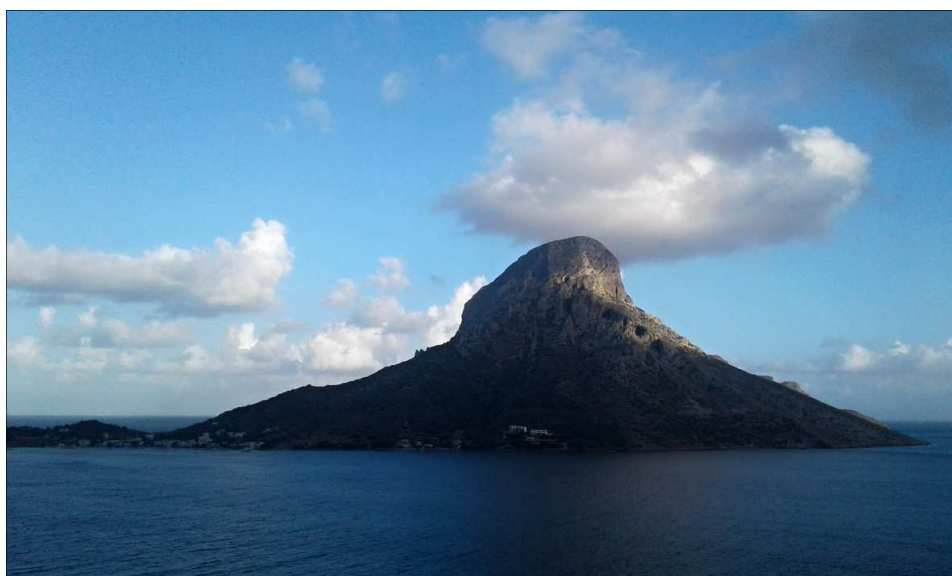
Jen ten, kdo už vyzkoušel, jaké úžasné je lezení na Kalymnosu, pochopí, proč se sem stále vracím. Ačkoliv to letos byla moje už devátá návštěva tohoto místa, opět se mi podařilo lézt jen cesty, které jsem ještě nikdy předtím nelezl. Je to jednak tím, že lezeme na pohodu jen pár cest denně, ale hlavně tím, že je tu těch cest tolik (poslední průvodce jich uvádí asi 3000 v 66-ti oblastech a další stále vznikají).

Sestavu naší skupiny tvořili jako obvykle Štěpán a Alena Havelkovi a letos se k nám přidala i celá rodinka Štejnarových (Radek, Jarka, Kryštof a Ája). Termín jsme zvolili podobný jako vloni, tj. přelom června a července (27.6. - 15.7.). Při příletu nás nemile překvapila bouřka, která nám nejprve trochu



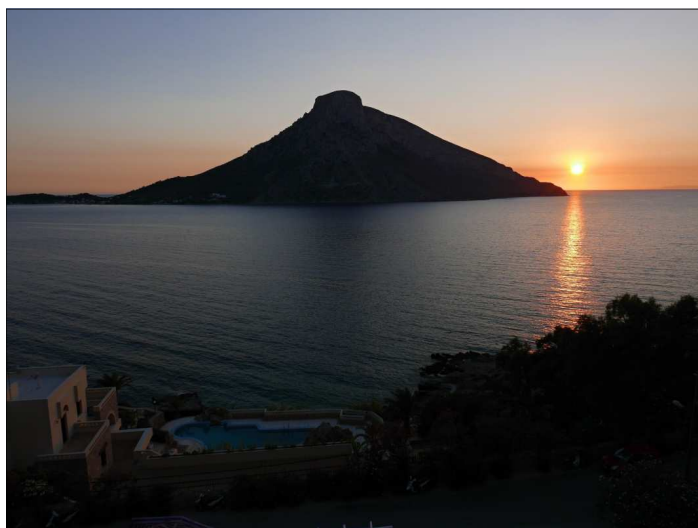
zkomplikovala přistání na Kosu a později i cestu do apartmánů na Kalymnosu, když byla silnice v jednom místě slušně zaplavená vodou. Místní nad tím jen nevěřícně kroutili hlavami, protože v tomto období je zde déšť naprosto nevídanou záležitostí. Po dešti se ale rychle vyjasnilo, takže jsme se jako správní Češi stihli všichni hned první den spát při kochání u bazénu. Druhý den jsme využili oblačného počasí k návštěvě sektoru Eros na Telendosu, kam se jinak chodí v největším pařáku, protože je tam stín jen odpoledne. Cesta i vylodění na útesu byly poněkud dramatictější, díky

Telendos v mracích





Arginonta beach



Telendos při západu slunce

silnému větru a velkým vlnám, ale lezení za střídavě oblačného počasí nemělo chybu. Rozhodně se sem musíme ještě vrátit, protože je tu stejně krásné lezení, jak ve vedlejším sektoru Lambda. Další dny už bylo standardní letní počasí, tj. nebe bez mráčku, teploty 26 - 36°C a příjemný větřík, který tak krásně snižoval pocitovou teplotu.

Zatímco v minulosti se Fíla do lezení nikdy moc nehrnul, letos se nechal vyprovokovat Štěpánem, který jako obvykle pečlivě sčí-

tal vylezené metry, a začal lézt s námi. Možná to bylo i absencí dalších dětí, které by s ním blbnuly v bazénu, každopádně Fíla jezdil s námi každý den do skal a lezl tolik cest, kolik jen stihnul. Na konci zájezdu se tak mohl pochlubit vylezením 53 cest o celkové délce 1484 metrů, čímž celkem suverénně Štěpána trumfnul. Ale i před Štěpánem musím smeknout pomyslný klobouk, protože neznám nikoho jiného z mého okolí, kdo by v sedmdesáti

V taverně



letech lezl 6b na prvním. Nezklamala ani Jarča, která po více než 25 let dlouhé lezecké pauze za mnou dokázala vylézt i několik 6c⁺.

Jelikož jsem nečekal, že Fíla poleze a stejně tak i všichni Štejnarovi, trochu jsem to podcenil a měli jsme jen dvě lana, takže jsme každý den stihli vylézt obvykle jen pár cest, než se do skal opřelo slunce a tím ukončilo naše lezecké snažení. Na druhou stranu jsme si tím pádem ale úplně neprolezli prsty, takže jsme chodili lézt všech 18 dní pobytu a ve výsledku jsem letos vylezl nejvíce metrů



v historii mého lezení na Kalyrnosu. Takže jak se říká, všechno zlé je k něčemu dobré :).

Jsem zpátky doma teprve jeden den a už se mi stýská po krásné vůni všude kolem kvetoucího tymiánu, teplém vzduchu, který mě ovívá při jízdě na skútru ke skalám, po krásně ostrých chytech neolezeného vápence, ale hlavně po zvuku moře, u kterého se tak báječně relaxuje po lezení. Takže už se těším na další, tentokrát jubilejní desátou návštěvu tohoto lezeckého ráje. Tak snad to příští rok zase vyjde.

Jířa



Hladový vlk je nejvzteklejší!

17. 7. 2018

Blahouš Kluc

To si tak ležíme ve spacácích s Easym pod korunou stromu a přemýšlíme, do čeho dnes vlezeme. V tom většinou nemám jasno do poslední chvíle. Až padne slovo Doga. Krásná to věž s dost svižnými výstupy. Za několik dní bude na Staré cestě výročí

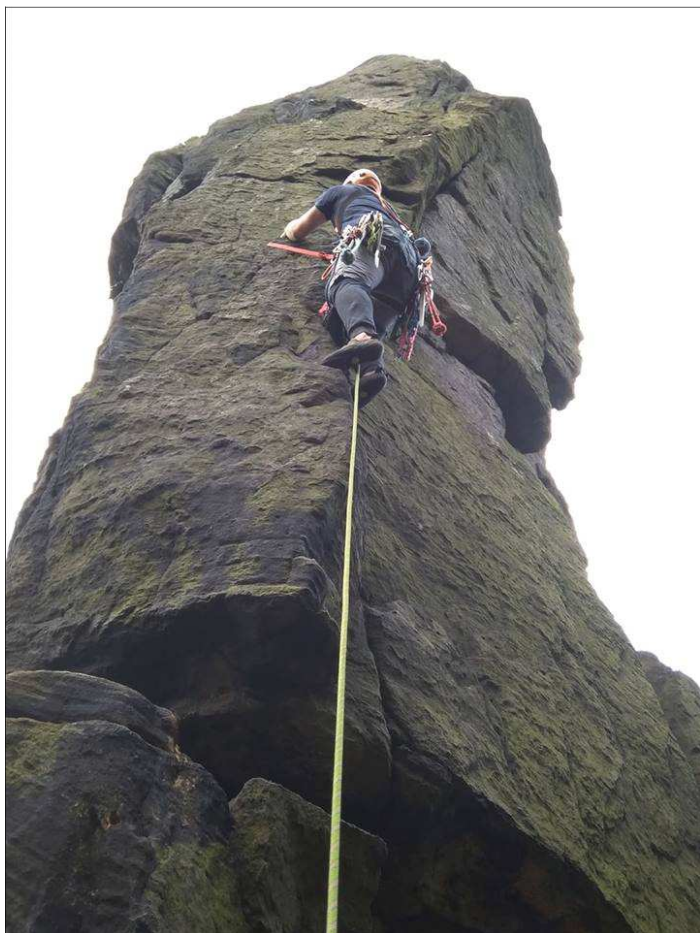
110 let, na které jsem se chystal právě s Easym, ale ten bude muset být v práci. Škoda, protože na tuto tradiční linii bych se dokázal v takové výročí vyhecovat. Já už jsem totiž variantu Staré cesty vylezl v minulosti a jak říkala naše angličtinářka: „Není to žádná dávačka!“ Teda hlavně ne pro někoho, kdo netráví většinu času na písku. A tak v hlavě přemítám, jestli do toho nevlítnout hned. Slunce získává převahu nad obzorem a já si říkám, že hladový vlk je nejvzteklejší. A aby člověk přepral lezecké problémy na Doze, tak by měl být dost „vzteklý“. Easy nemá problém vstát a jít lézt bez snídaně.

Od rozhodnutí už se jen soustředím. Den se probouzí a my se

prodíráme vzrostlou trávou na poli. Opět mě vyžene potřeba potřebná do lesa, takže vše je tak, jak má být. Sejdeme se s Easym na náhorní straně věže a začnu se odívat. Smyčky krásně voní, karabiny zpívají uklidňu-

Doga—Stará cesta na dosah





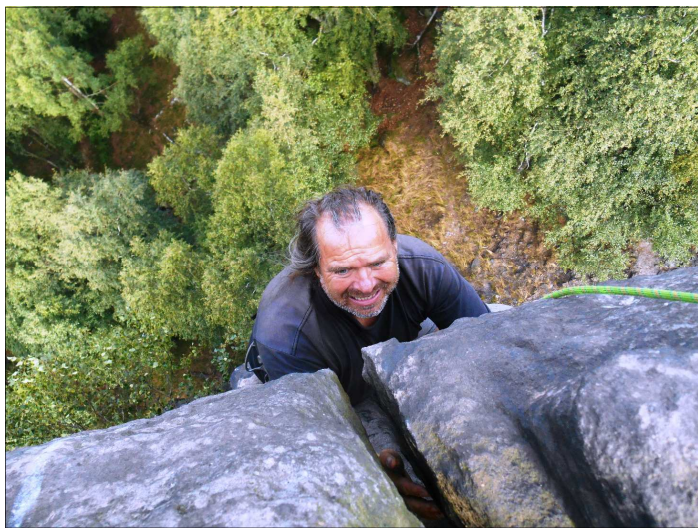
Jestli ti duní, dej si špunty do uší ...

jící píseň, jen to srdce občas poskočí. Ale teď není čas na fňukání. Pavel mi pošle vzdušnou pusou a já vyrážím do malého koutku, kde ve výšce pár metrů nad zemí dělám první nepříjemný krok. Konečně jsem u malého dunivého oblého hrůtku, který je třeba obhodit. Předchozí den jsem si koupil plochou smyčku a vyhrožoval jsem, že jí dnes použiju. Taký že jo, hned vedle hrůtku je horizontální spárka. Smyčka celkem dobře sedla. A teď čeká traverz vlevo, který není dobré podcenit. Nikdo mi neporadí. Kudy to vede, si už nepamatuju. A tak přebírám chyty a získávám metry, které mě vzdalují od posledního jištění. Teď je to asi nejhorší. Člověk přelege z náhorní strany do boční a v mžiku má pod zadkem asi deset metrů. Založím nepřilíš dobrou smyčku a čeká mě opět nepříjemný krůček. Pak už celkem dobře stoupám a začínám si výstup užívat. Slunce ozařuje stěnu ranním sluncem a vítr tlačí do zad. Konečně se dostávám ke kruhu a nejsem určitě sám, komu spadne ká-

men ze srdce. Těžší variantu vlevo už znám, ale ani ta vpravo nevypadá, že by byla zadarmo. Ale co, jsem tu pro to, abych si jí vylezl. Prodloužím jištění v kruhu a už si to štráduju do několika kroků, které moc čtyřkou neoplývají, ostatně stejně, jako několik míst pod kruhem. Vyšlo mi to dobře a už na mě jde euforie z úspěšného výstupu, která propukne v plné síle na vrcholu. Tak takový pocit bych přál každému. Je na řadě parták a vydává se do prvních kroků. Zdá se, že můj pocit o obtížích je oprávněný, když Easy traverzuje o metr níž, než by měl a musí si pro nedostatek chytů sednout. Pak už mu to vyjde, ale s vytahanýma rukama si „užívá“ i další metry. Konečně je na vrcholu a můžeme slavit. Ale ačkoliv už jsem pěkně vyfoukaný od větru, tak se rozhodneme, že hodíme fous chlapíkovi, který celou dobu sledoval Easyho postup. Pošle mi větrovku a sám v sobě přemítám, jestli tu nevytvdnu na pěkně dlouho. Přeci jenom už má nějaký ten rok a je dobře živý. No nic, „Jistím, polez!“ Borec máchá ruka-

Blahouš u kruhu





Petr z Krnova

slaněním, ale ten pocit bude rezonovat ve mně ještě dlouho. S posledním pohledem na věž a poklonou prvovýstupcům kráčíme na snídani.

Blahouš

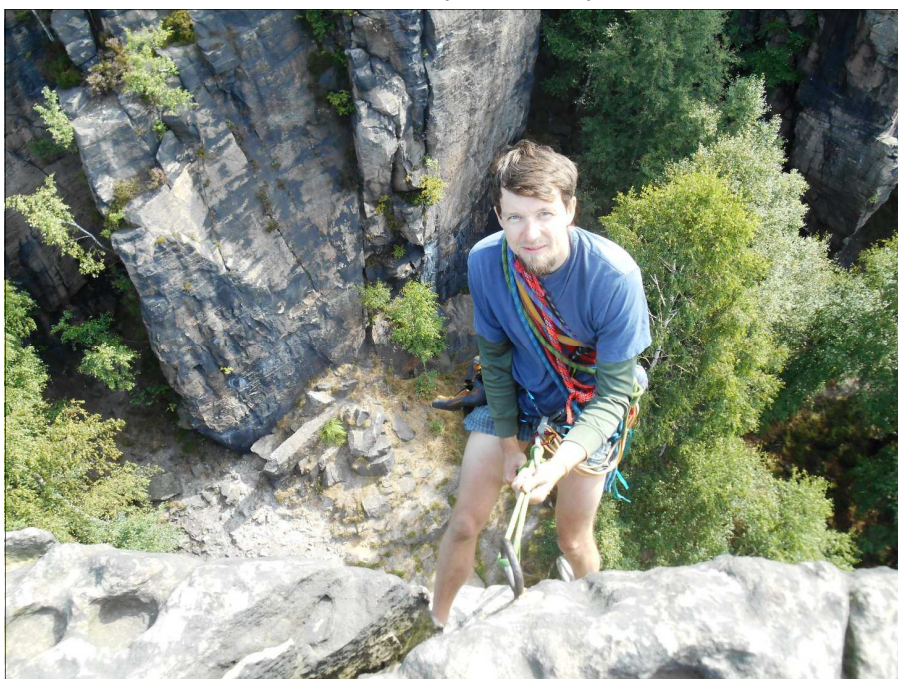
Pozn.: Stará cesta IV na Dogu, Tisá - Stěny pod silnicí.

Na netu existuje velice povedené video: <https://www.youtube.com/watch?v=l2IOqOzghWk>, ale pozor, hlavní protagonistka používá a zmiňuje chyty, které jsou

použitelné pro mužskou velikost rukou jen v omezené míře. A dále se rozplývá nad jištěním tutovými hroty, které pěkně duní.

ma a nohama a to v tom nejlepším smyslu a za chvíli funí u kruhu a za nedlouho potom na vrcholu s námi. Tak se ptám, jak dlouho leze, jestli čtyřicet let. Petr odpovídá, že od dětství. Byl jsem nadšen, že jsme spojili své kroky s Petrem z Krnovského horského spolku, milovníkem písků, za kterými musí dojíždět takovou dálku. Petr se zase rozplýval nad krásou výstupu, který na záznamu na netu vypadal jako chod'ák, ale je rozhodně rád, že si ho mohl dát aspoň na lepším konci. Zapíšeme se do vrcholové knihy, rozhlížíme se a povídáme si. Člověku stačí málo a přitom tak moc. Jeden krásný výstup končí

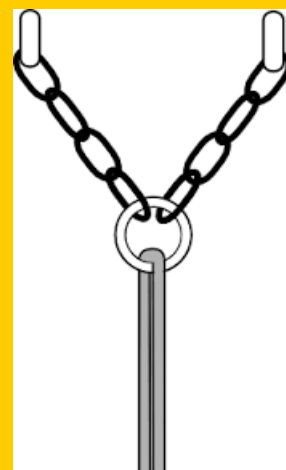
„Nakrmený vlk“ Easy



Výměna jištění v lezecké oblasti Perštejn

Na okrajových skalkách v Perštejně proběhla v minulých dnech částečná výměna fixního jištění. V některých cestách byly nevyhovující expanzní nýty odstraněny a do stávajících byly v uplynulých dnech osazeny nové certifikované borháky. Nově osazeny jsou tedy cesty Radostná, Koutová, Uražená, Maturitní a Vodováha. Všechny cesty jsou tedy již lezitelné.

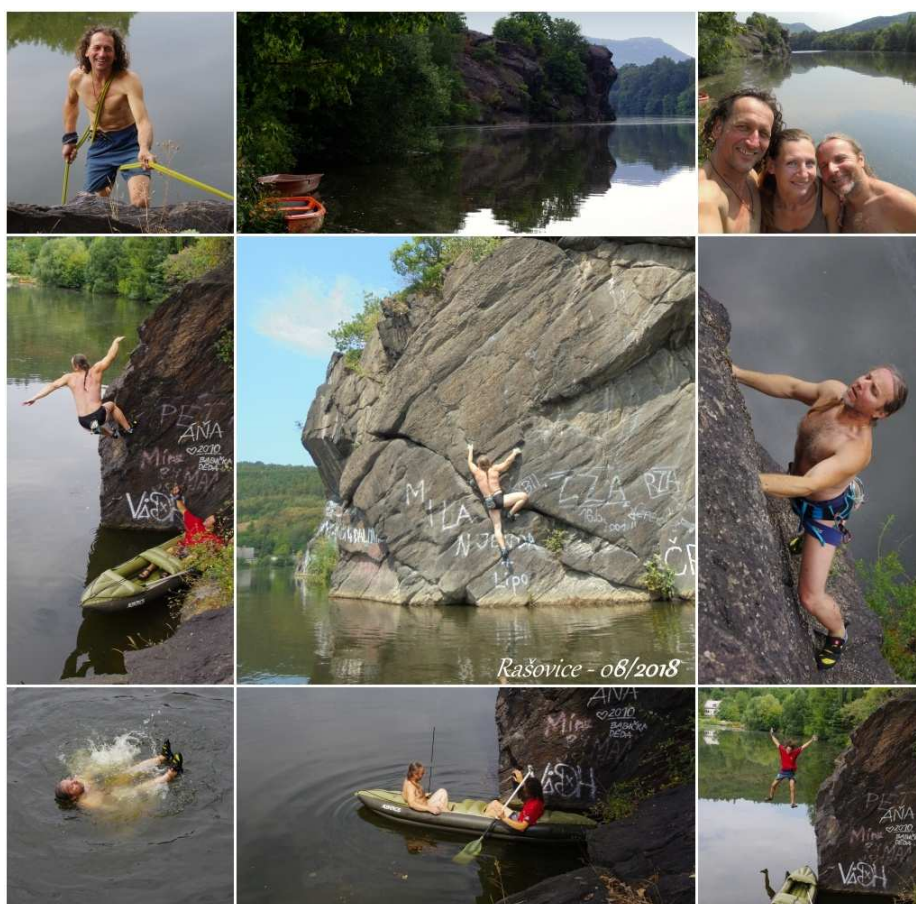
Více zde: <https://www.horoklub.cz/news/vymena-fixniho-jisteni-v-perstejne/>



Co, kdo s kým, kdy, kde, jak a komu v červnu a červenci 2018

Pavel „Párek“ Suchopárek

- ??? Mistr Svinařík s rodinou a Štejnarovci navštěvují **Český ráj**.
- 4.6. Pavel Lev s rodinkou Blagodaničovou působí na **Kočičí skále** u Pyšné.
- 6.6. Do **Černýše** zavítali Verča s Letošem, Pavlem a Renčou.
7. - 9.6. Pája s Richardem Müllerem vyráží do Alp do **Karwendelu**. Vylezli na Speckkarspitze nádhernou Českou plotnu za 8-. Cca 5 délek převážně spárami. Další den přidali přímý nástup do České plotny za 8+ a 7 délkovou plotnovou cestu 8-.
- 14.6. Lezení v **Ostrově** provozuje Pája Bohuňků.
- 15.6. V divokém **Orasíně** se zjevuje Pavel Lvů.
- 16.6. Na Bleší trh v **Labáku** Pája vylezl cestu After Party za Xa.
- 26.6. S Tomajdou leze Pája na Prasečí skále na **Pravém**. Vylezli cestu Nevermind Xa a s Tomajdou udělali prvovýstup za Xb se stavěním.
- 27.6. - 15.7. Happy Family s Havelkovými a Štejnary navštěvují tradičně **Kalymnos**.
30. - 31.6. Super počasí na lezení na písku. V sobotu se Pájovi povedla cesta Hang Them High za Xa. V neděli vyráží do skal s Rudou a přidává se dokonce i Blahouš.



- 2.7. V německém **Bielatalu** pískují Broněk Bandasů s Blagoničem, Mates + Anička + Adam.
- 4.7. Na kole sólo bez bot na **Popeláři** Starou cestou II se sápe Blagodanič Količ.
- 5.7. Pája Koukolíčková, Blagodan a Dick se pinoží v **Tisé**.
- 6.7. Do **Ostrova** se přesouvají Blagodanič s Dickem a Jardou Bábovkou.
- 8.7. **Rájec** Ostříži stěny Pavel s Renčou, Blahoušem a taky tam byl ten malý nezbeda.
- 9.7. Pavel s ženou Veronikou navštěvují **Eduardův kámen**.
16. - 17.7. Blagodanič s Pavlem polézají v **Tisé** na Ostřížích stěnách a na Doze.
- 23.7. **Perštejn** okupují Pavel s Renčou a Blagodaničem, a s tím malým syčákem. A Hanka cvičí jóju.
- 28.7. Předseda s Blagodaničem kompletují **Kluc Hohe**.
Po skoro měsíční lezecké pauze způsobené rekonstrukcí baráku a stěhováním se Pája vrací zase do skal. A hned se povedlo vylézt cestu **Robot za Xa**.
- 29.7. Šťastňáci a Štejnarovci se vrací do Krutých hor a to na **Strašidla**.
- 30.7. Letoš s Pavlem Lioncelem pobývají ve vzdáleném **Merklině**.

